

Resolució 141/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 76/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Granollers

Informació reclamada: Publicitat del Reglament de Provisió de Llocs de Treball.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: Des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública, l'Ajuntament podia haver optat perfectament per inadmetre la sol·licitud, perquè la primera part d'ella demana quelcom (la publicitat del Reglament de Provisió de Llocs de Treball) que és més propi de la institució de la publicitat activa (títol II de l'LTAIPBG) que del dret d'accés a la informació pública (títol III de l'LTAIPBG); i la segona part no demana pròpiament informació pública, en el sentit que dona a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG (informació preexistent en poder de l'Administració), sinó que fa una consulta i demana una valoració jurídica, cosa que constitueix una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública per l'article 29.2 LTAIPBG. Per tant, cal reconèixer que la resposta donada per l'Ajuntament a la sol·licitud és un gest positiu d'atenció i explicació a la persona reclamant, que va més enllà del que li obliga la legislació de transparència.

Paraules clau: Ajuntament. Personal. Provisió de llocs de treball. Reglament. Reclamació contra lliurament de la informació. Manca d'objecte. Publicitat activa. Inadmissibilitat. Consultes i valoracions jurídiques.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de febrer de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 76/2019, presentada contra l'Ajuntament de Granollers, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 9 de gener de 2019 la persona reclamant, després d'indicar que treballa a l'Ajuntament de Granollers, de fer referència a la vigència del Reglament de Provisió dels Llocs de Treball d'aquest Ajuntament, d'esmentar la necessitat de publicar-lo i complir-lo i d'invocar la seva condició de persona interessada i el dret d'accés a la informació pública, li sol·licita el següent:
 - 2.1. *Que, d'acord amb la publicitat activa de normes, el Reglament de provisió de llocs de treball de l'Ajuntament de Granollers aprovat el 23/03/2004 ha d'estar publicat a la seu electrònica i observar-se el seu compliment.*

- 2.2. *Que, d'acord amb l'accés a la informació pública, desitjo conèixer, per mitjà de resposta escrita, la raó per la qual no s'aplica en tots els processos de provisió l'articulat del Reglament, atès que és una norma que està vigent tal com s'ha argumentat a la part expositiva.*
3. El 8 de febrer de 2019 l'Ajuntament de Granollers respon la sol·licitud anterior tot indicant que el reglament citat per la persona reclamant no es publica perquè no està en vigor i explica la normativa que estaria aplicant l'Ajuntament per a la provisió de llocs de treball.
4. La Reclamació presentada el 13 de febrer de 2019 qüestiona les explicacions jurídiques donades per l'Ajuntament en la seva resposta i argumenta la vigència del reglament de provisió de llocs de treball referit a la sol·licitud i la necessitat de complir-lo i de donar-li publicitat.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta contra una resolució dictada en relació amb una sol·licitud d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a*

la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. La resolució impugnada no vulnera el dret d'accés a la informació pública

La Reclamació ha de ser desestimada perquè la resolució municipal impugnada no infringeix el dret d'accés a la informació pública i té plena validesa jurídica des de la perspectiva d'aquest dret. La resolució municipal atén les dues peticions contingudes a la sol·licitud i argumenta de forma consistent tant les raons per les quals no es dona publicitat al Reglament de Provisió de Llocs de Treball del 2004, com les relatives a la no aplicació d'aquesta disposició. El debat jurídic que la Reclamació planteja contra aquestes explicacions pot ser molt legítim, però queda indiscutiblement al marge del dret d'accés, de la competència de la GAIP i d'aquesta via especial de reclamació.

De fet, sempre des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública, l'Ajuntament podia haver optat perfectament per inadmetre la sol·licitud, perquè la primera part d'ella demana quelcom (la publicitat del Reglament de Provisió de Llocs de Treball) que és més propi de la institució de la publicitat activa (títol II de l'LTAIPBG) que del dret d'accés a la informació pública (títol III de l'LTAIPBG); i la segona part no demana pròpiament informació pública, en el sentit que dona a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG (informació preexistent en poder de l'Administració), sinó que fa una

consulta i demana una valoració jurídica, cosa que constitueix una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública per l'article 29.2 LTAIPBG. Per tant, cal reconèixer que la resposta donada per l'Ajuntament a la sol·licitud és un gest positiu d'atenció i explicació a la persona reclamant, que va més enllà del que li obliga la legislació de transparència.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent desestimar la Reclamació perquè la resolució que impugna no vulnera el dret d'accés a la informació pública.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 76/2019 perquè la resolució que impugna no vulnera el dret d'accés a la informació pública.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 76/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.